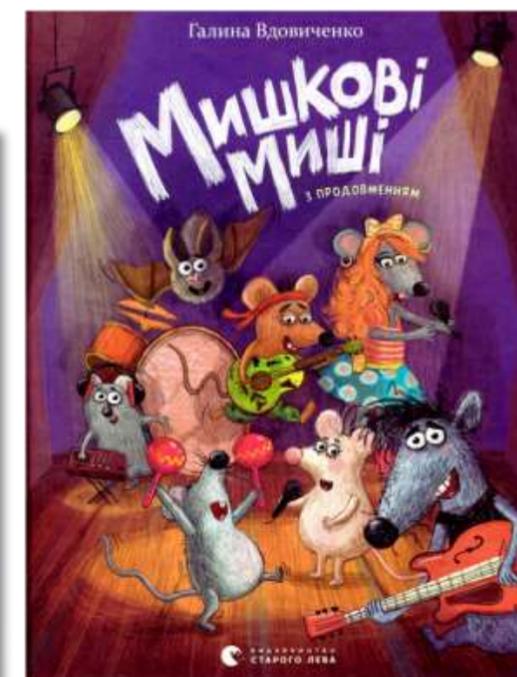

Неймовірна історія Галини Вдовиченко

Галина Вдовиченко народилася 21 червня 1959 р. у родині військового. Через службу батька сім'я часто змінювала місце проживання, тож дитинство і юність майбутньої письменниці пройшли в різних містах України. Постійні переїзди, знайомство з новими людьми розширили її світогляд і вплинули на розвиток творчої уяви.

У 1977 р. вступила до філологічного факультету Львівського державного університету імені Івана Франка, який закінчила у 1982 р. Оселилася у м. Львові.

Професійну кар'єру розпочала у 1980-х рр. у друкованих засобах масової інформації. З 1990-2017 рр. працювала у львівській щоденній газеті «Високий Замок» на посаді заступниці головного редактора.

Літературний дебют відбувся у 2008 р.: світ побачив її перший роман «Пів'яблука». Поєднуючи журналістську роботу з письменницькою діяльністю, Галина пише прозу для дорослих та дітей, публікується в колективних збірниках і антологіях, співпрацює з українськими видавництвами. Бере активну участь у культурному та літературному житті, входить до складу журі літературних конкурсів та є членкинею Українського ПЕН-клубу.

НАГОРОДИ ТА ВІДЗНАКИ:

- ❖ відзнака «Вибір видавців» конкурсу «Коронація слова» за роман «Пів'яблука» (2008);
- ❖ перша премія у номінації «Романи» конкурсу «Коронація слова» за роман «Тамдевін» (раніше «Замок Гербуртів») (2009);
- ❖ відзнака «Книжкове Левеня» за повість «Мишкові миші» (2011);
- ❖ перша премія у номінації «Прозові твори для дітей» конкурсу «Коронація слова» за повість «Ліга непарних шкарпеток» (2012);
- ❖ перемога у номінації «Романи» конкурсу «Гранд Коронація слова-2015» за роман «Маріупольський процес» (2015);
- ❖ відзнака «Лиса ручка» («За найсмішнішу книжку року») конкурсу «Волохатий олівець» за повість «36 і 6 котів» (2016);
- ❖ відзнака «Золотий письменник України» (2017);
- ❖ премія «Львів – місто літератури ЮНЕСКО» за книгу «36 і 6 котів-компаньйонів» (2020);
- ❖ перемога у національному книжковому «Журі для дітей, молоді та батьків» за книгу «36 un 6 kaki» («36 і 6 котів») (Латвія, 2022) та ін.

«Нові ідеї сидять у мені, наче насіння в огірку. Або залітають з вулиці, як тополиний пух. Дуже природно все відбувається. Іноді достатньо почути якусь фразу або побачити щось дивне. Раз по раз виникає відчуття, що не так автор ідею вибирає, як вона його – сяйнула й вчепилася: я твоя, працюй наді мною».

Галина Вдовиченко

Вдовиченко, Г. К. Маріупольський процес : роман / Г. К. Вдовиченко. – Харків : Клуб сімейн. дозвілля, 2015. – 282, [1] с.

Події роману відбуваються на сході України у 2014 р. в умовах російсько-української війни. У центрі твору – історія Ольги, дівчини з приазовського села поблизу Маріуполя, та Романа, українського військового зі Львова, який після поранення потрапляє в полон. Згодом з полону його відправляють на примусові роботи, доручивши допомагати головній героїні у веденні господарства.

Вимушене співіснування людей з різних світів поступово руйнує нав'язані уявлення про «своїх» і «чужих», відкриваючи справжню ціну людяності у часи тяжких випробувань. Авторка зосереджується не на бойових діях, а саме на моральному виборі людини, відповідальності та здатності до співчуття, утверджуючи думку про силу любові й порозуміння, що можуть протистояти жорстокості війни.

Вдовиченко, Г. К. Хто такий Ігор? : роман / Г. К. Вдовиченко. – Київ : Нора-Друк, 2010. – 278 с.

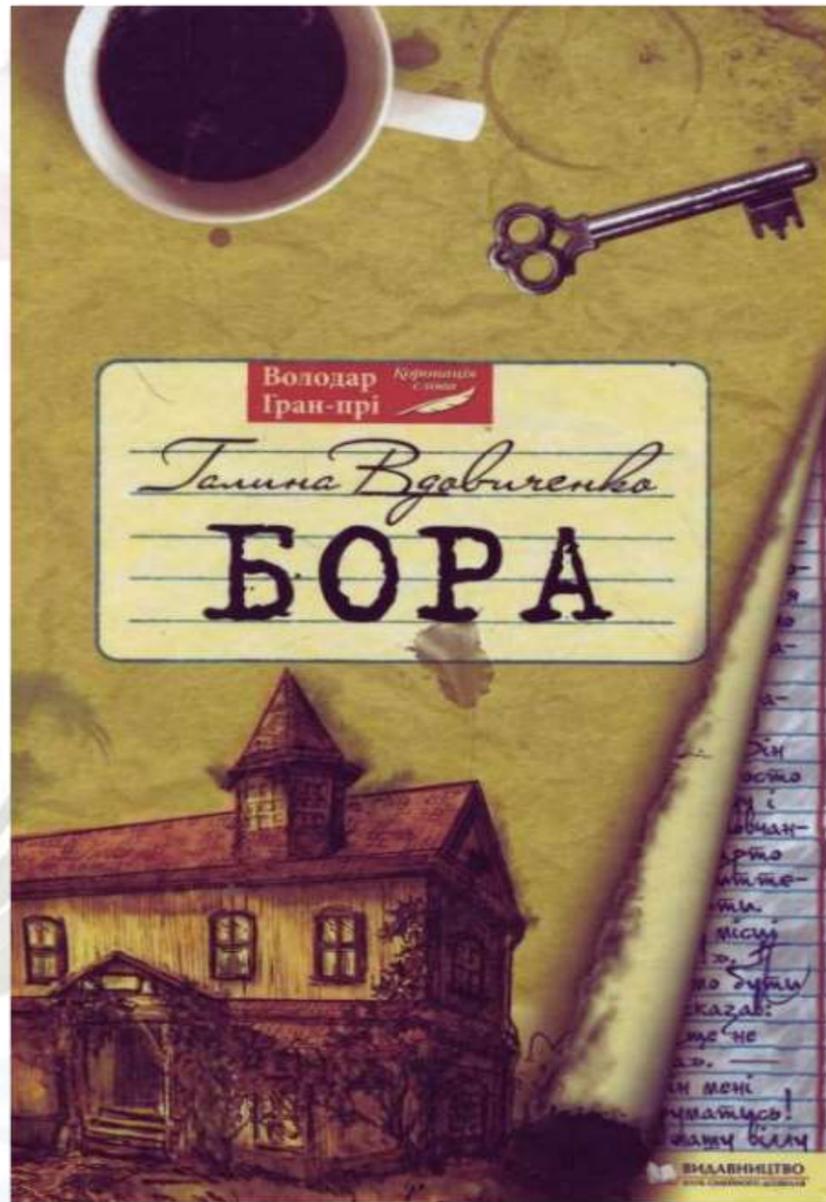

Роман знайомить з львівською журналісткою Оленою – успішною та самодостатньою жінкою, яка звикла контролювати власне життя. Зовні все впорядковано: робота, дорослі доньки, щоденні справи. Проте внутрішня самотність і невисловлені запитання змушують її знову й знову переосмислювати себе та своє минуле.

Поява у її житті загадкового Ігоря порушує звичну рівновагу. Відносини з ним стають не стільки любовною історією, скільки психологічним пошуком – спробою зрозуміти власні страхи, минуле і справжні бажання.

Авторка досліджує образ сучасної української жінки – сильної, але вразливої, здатної відповідати за інших і водночас шукати себе. Це роман не про кохання як подію, а про кохання як спосіб пізнати власну особистість.

**Вдовиченко, Г. К. Бора : роман / Г. К. Вдовиченко. – 2-ге вид. – Харків :
Клуб сімейн. дозвілля, 2015. – 238 с.**

Історія розгортається у Львові навколо молодої письменниці Христини Бори, яка отримує у спадок старий будинок. Оселя, що мала стати тихим місцем для творчості, несподівано перетворюється на простір співжиття – у ньому знаходять прихисток люди з різними долями.

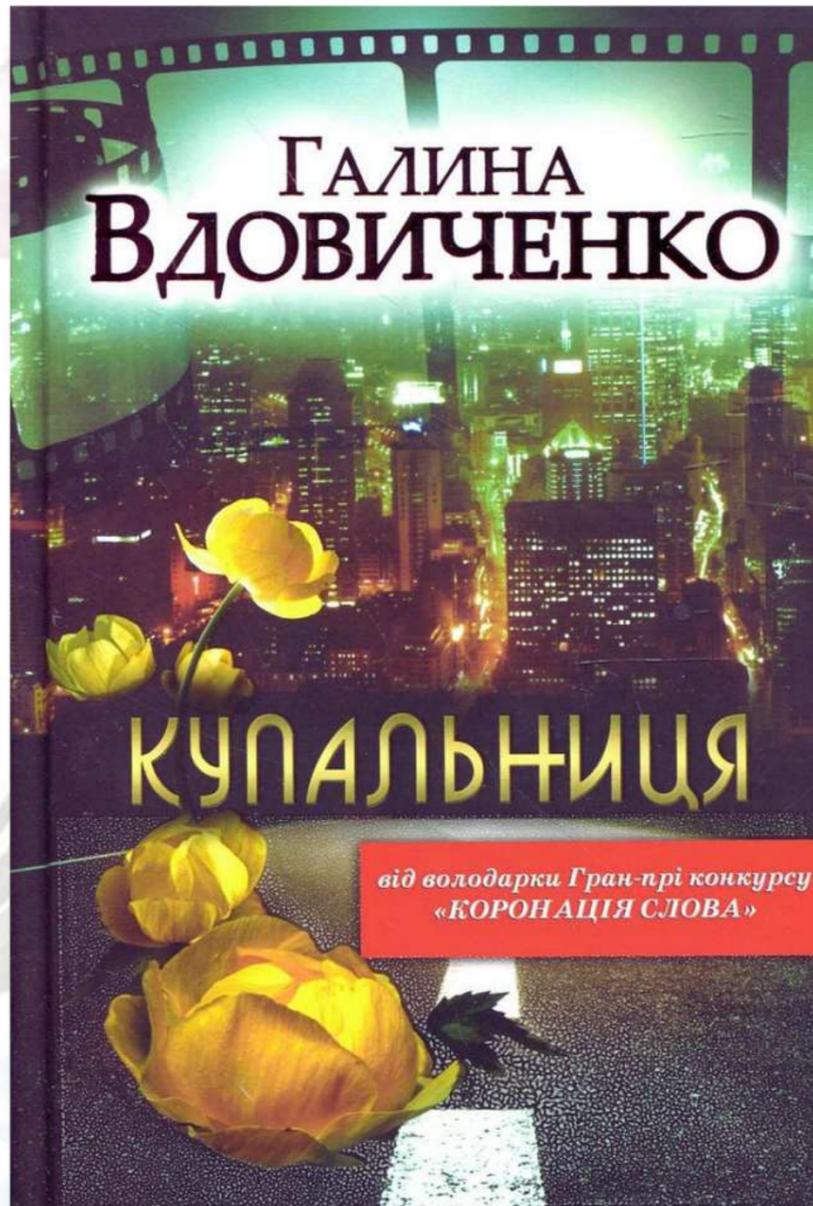
Авторка зосереджується на внутрішніх змінах персонажів: як люди вчаться довіряти, приймати одне одного, надавати підтримку там, де спершу є лише настороженість, біль і самотність. Роман підкреслює значення довіри та взаємної підтримки, показуючи, як поступово формується відчуття дому та справжньої спільності між людьми.

«У романі Галини Вдовиченко наголос на людських цінностях і прагненні зберегти їх хоч би якими дверима був перетятий дім нашого спільного життя. Героїня роману, ота сама Бора, поривчаста, як вітер – бо ж надто велика різниця між напруженістю її внутрішнього світу і млявістю довколишнього існування».

Андрій Куликов,
український журналіст та редактор

Вдовиченко, Г. К. Купальниця : роман / Г. К. Вдовиченко. – Харків : КСД, 2015. – 237 с.

Сюжет вибудований навколо долі юної Кароліни Кужвій, яка виростає у занепадому поселенні Висіч. Прагнучи змінити власне життя, після закінчення школи вона вирушає до Києва в пошуках роботи й самореалізації.

У місті Кароліна стикається з новими випробуваннями, які змушують її визначитися з власними почуттями та життєвими пріоритетами. Робота, знайомства й особисті переживання поступово змінюють її уявлення про себе і навколишній світ. З часом вона вчиться приймати власні рішення та відповідати за них, відкриваючи потребу внутрішньої рівноваги і самоприйняття.

Вдовиченко, Г. К. Пів'яблука ; Інші пів'яблука : романи / Г. К. Вдовиченко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2019. – 467 с.

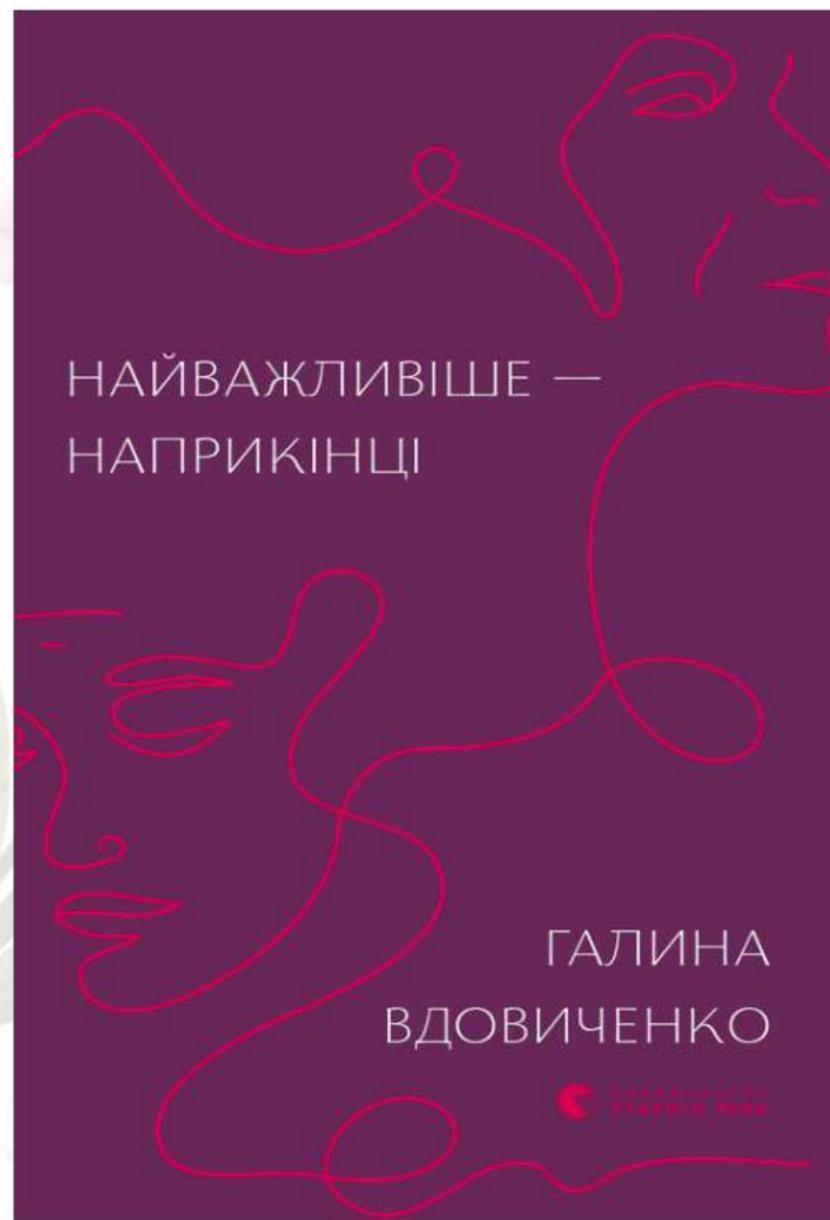
Дилогія складається з двох романів, в яких простежується історія чотирьох львівських подруг: редакторки Галини, дизайнерки Ірини, коректорки Магди та телеведучої Луїзи. Випадково до них потрапляє загадкове «дерев'яне» яблуко, яке здійснює найпотаємніші бажання.

У першій частині героїні отримують шанс змінити своє життя: здійснюються мрії, руйнуються їхні звички, виникають нові стосунки та випробування. Проте диво не звільняє їх від відповідальності – кожен вибір має наслідки.

У продовженні книги події розгортаються через кілька років: виконані бажання не приносять очікуваного спокою, і жінки змушені знову переосмислити власний досвід. Яблуко постає символом другого шансу – не змінити долю, а зрозуміти її.

Твір поєднує реалії сучасного міста з легкою символічною містикою та розкриває теми жіночої дружби, любові, дорослішання й внутрішньої гармонії.

Вдовиченко, Г. К. Найважливіше – наприкінці : роман / Г. К. Вдовиченко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2019. – 336 с.

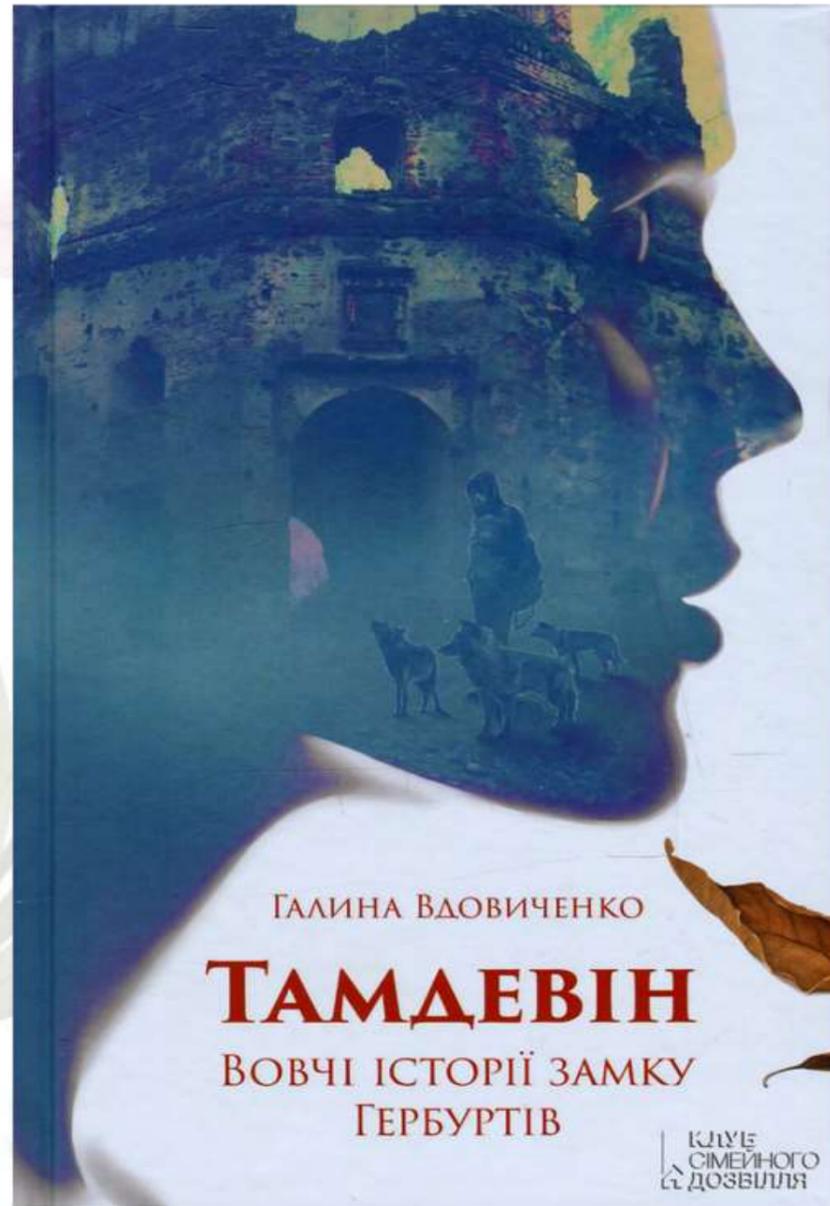
У романі розповідається про подружжя, яке прожило разом понад тридцять п'ять років. Звичний уклад їхнього життя змінюється після тяжкої хвороби чоловіка. Інсульт і подальші ускладнення поступово позбавляють його самостійності, і жінка бере на себе щоденний догляд за ним.

Разом із фізичними змінами загострюються давні непорозуміння, накопичені за роки спільного життя. Побутові труднощі, втома й емоційне напруження змушують героїню по-іншому осмислювати прожиті роки, спогади та власні почуття.

Після втрати чоловіка вона повертається до звичного життя вже без щоденної боротьби за існування, намагаючись зрозуміти себе, пробачити образи та прийняти пережите як частину власного досвіду.

Роман досліджує складність подружніх стосунків, відповідальність і внутрішню свободу людини, показуючи, що справжнє розуміння близьких часто приходить лише з часом.

Вдовиченко, Г. Тамдевін : [роман] / Г. Вдовиченко // Тамдевін. Вовчі історії замку Гербуртів : збірка / Г. Вдовиченко. – Харків, 2015. – С. 7–176.

Сюжет твору розгортається у Карпатах, неподалік старовинного замку Гербуртів – місця, де відчутною стає межа між сучасністю і минулим. Сюди приїздить художниця Анна, намагаючись віддалитися від міського життя та внутрішньої втоми.

У цей час у гірському урочищі працює етолог Юрій, який досліджує поведінку вовків у природному середовищі. Він доглядає трьох осиротілих вовченят і поступово живе за законами зграї, пізнаючи гармонію їхнього світу.

Зустріч героїв змінює їхнє сприйняття людей і природи. Спостерігаючи за тваринами, вони відкривають інші правила співіснування – довіру, свободу і відповідальність.

Твір поєднує психологічну прозу з філософськими роздумами та елементами карпатської містики. Через взаємодію людини і природи авторка порушує теми самотності, гармонії та пошуку свого місця у світі.

Вдовиченко, Г. К. Ось відкрита долоня : збірка / Г. К. Вдовиченко. – Харків : Клуб. сімейн. дозвілля, 2016. – 208 с.

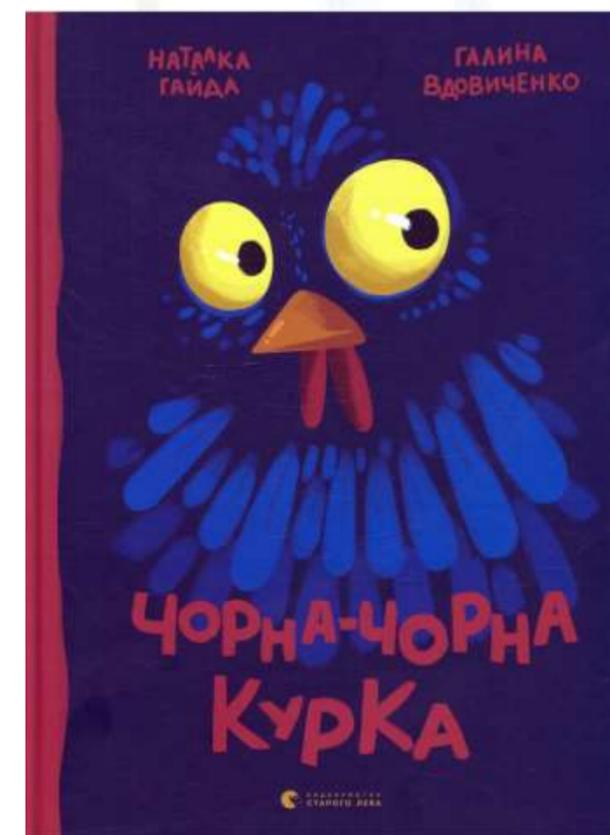
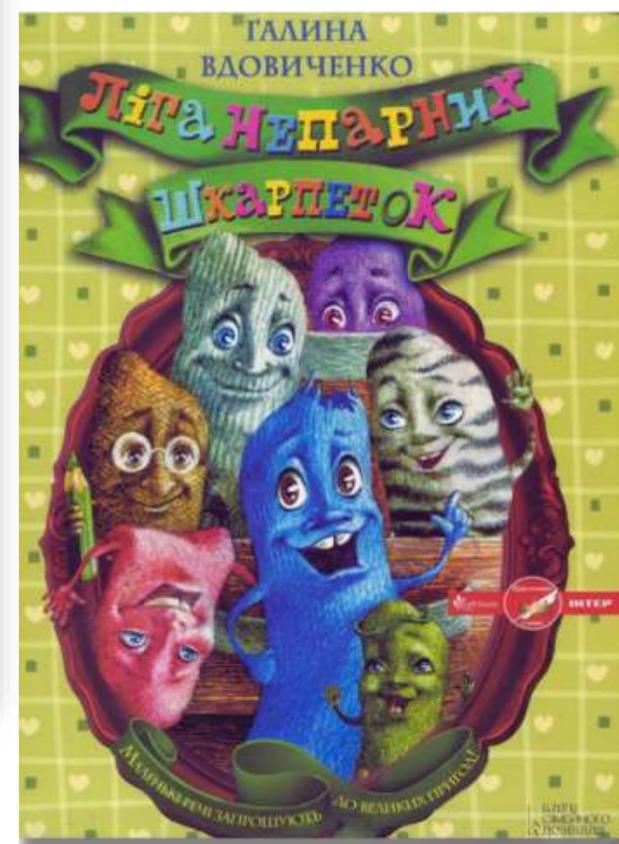
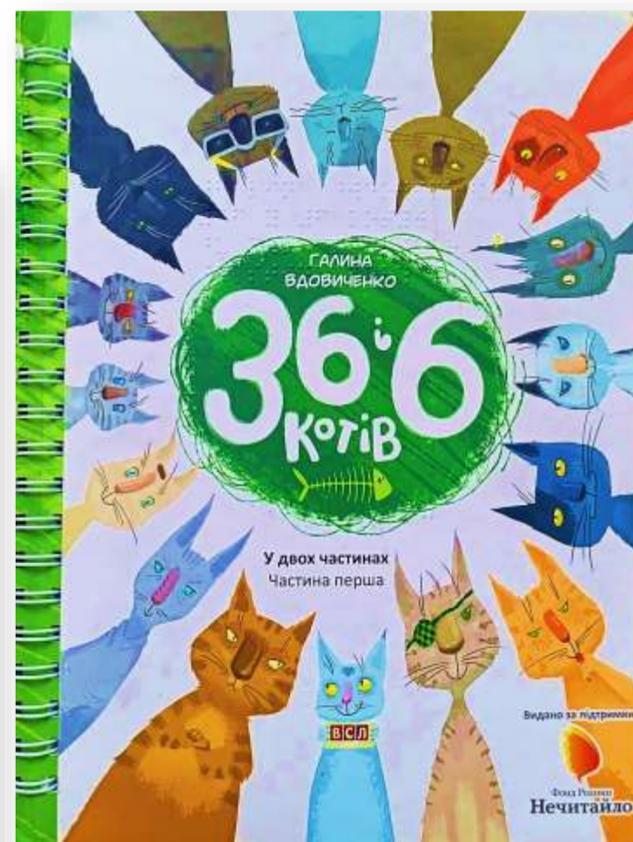
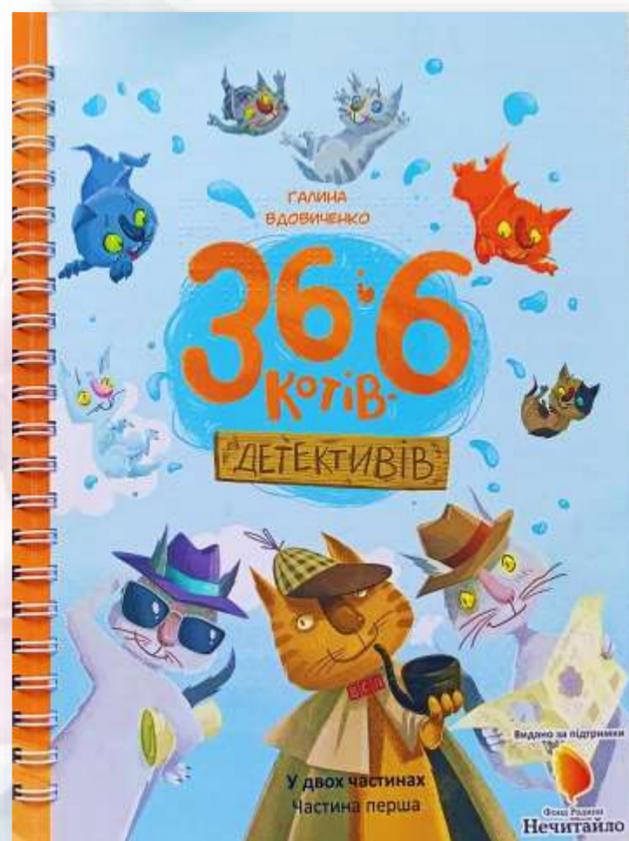
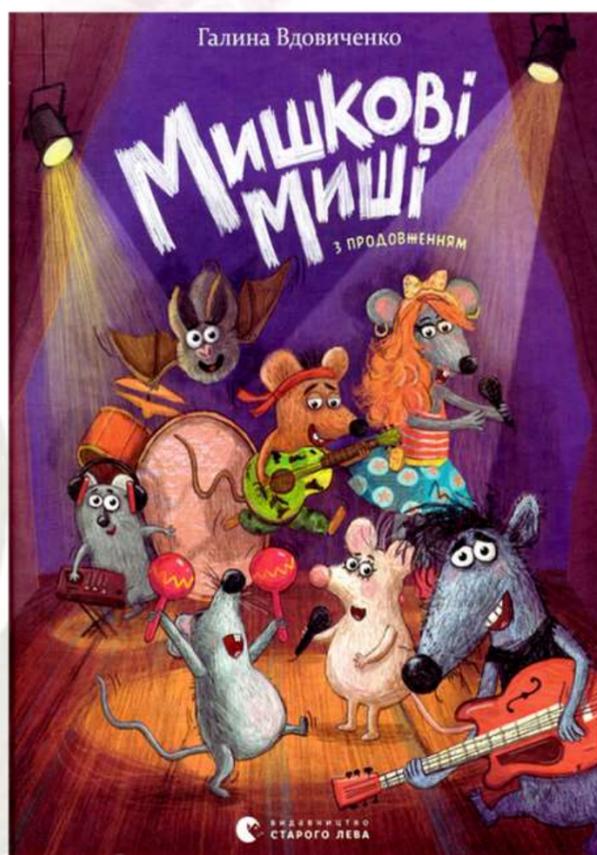

Збірка об'єднує психологічні історії про людей у складні моменти життя. Події розгортаються у сучасній реальності, де пам'ять про мирне минуле поєднується з досвідом війни.

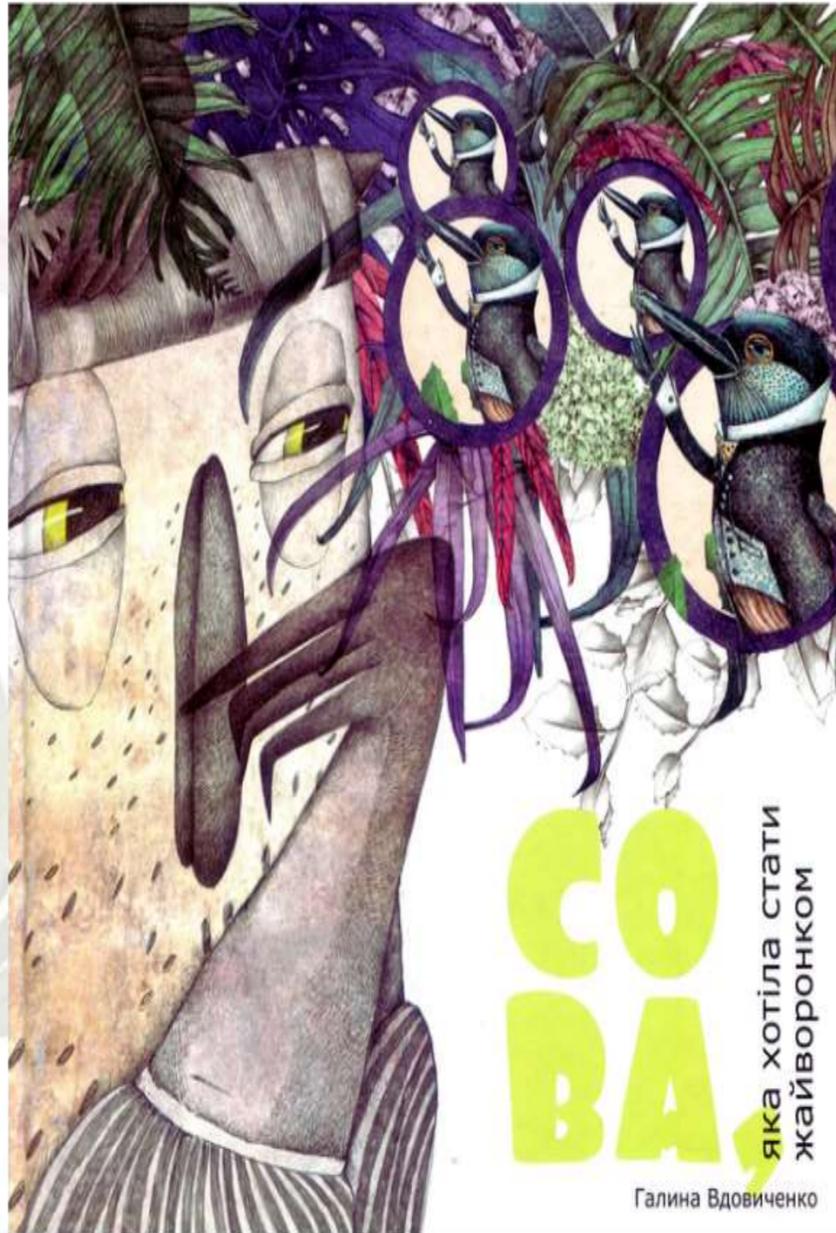
Головні герої проходять через численні випробування, долаючи страх і почуття провини, відчуваючи надію змінити життя на краще, усвідомлюючи власні помилки та поступово знаходячи внутрішню силу, щоб почати все спочатку. У складних життєвих ситуаціях вони вчаться приймати себе й інших і знаходити сили жити далі.

Образ «відкритої долоні», за задумом авторки, символізує довіру, взаємність і готовність зробити крок назустріч іншій людині.

Окреме місце у творчості Галини Вдовиченко займають твори для дітей: «Мишкові Миші» (2011), «Ліга непарних шкарпеток» (2013), «36 і 6 котів» (2015), «36 і 6 котів–детективів» (2017), «Чорна-чорна курка» (2018), «Сова, яка хотіла стати жайворонком» (2019) та ін.

**Вдовиченко, Г. К. Сова, яка хотіла стати жайворонком / Г. К. Вдовиченко ;
іл. Христина Лукащук. – Чернівці : Кн.-ХХІ : Чорні Вівці, 2019. – 48 с.**

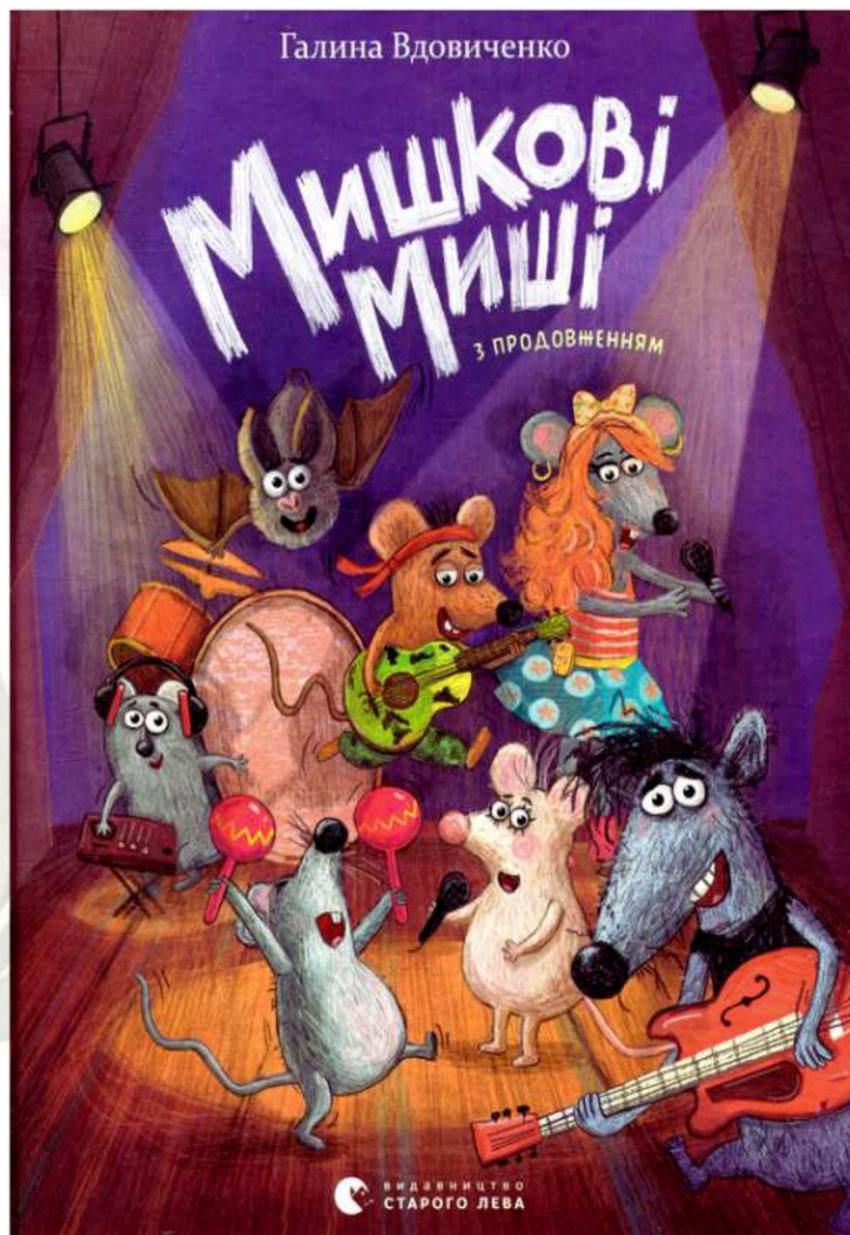
У центрі твору – історія дружби птахів – нічної Сови та денного Жайворонка. Вони не можуть разом проводити час, адже живуть у різному ритмі: хтось із них прокидається вночі, інший – на світанку.

Щоб краще зрозуміти одне одного, герої вирішують помінятися способом життя. Сова намагається стати «ранньою пташкою», а Жайворонок – звикнути до ночі. Такий досвід відкриває їм переваги і труднощі чужого світу.

Поступово птахи усвідомлюють: різниця між ними не заважає дружбі. Кожен має власну природу, яку не потрібно змінювати, а варто прийняти.

Казка порушує тему індивідуальності та взаєморозуміння, утверджує думку про цінність відмінностей і повагу до іншого.

Вдовиченко, Г. К. Мишкові Миші : з продовженням / Г. К. Вдовиченко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2017. – 145, [3] с.

До книги увійшли дві історії про пригоди незвичного рок-гурту, учасниками якого стають хлопчик Мишко та компанія тварин-музикантів: сіра миша Михайлик, комп'ютерна миша Джойстик, польова миша Олько Камуфляж, лабораторна миша Баська, смітниковий щур Гібсон, гламурна миша Глаша та кажан Лилик. Їх об'єднує спільна любов до музики, а кожен герой має власний характер і талант. У другій частині до гурту приєднується дівчинка Зірка, яка змінює взаємини всередині колективу та приносить нові випробування для його учасників.

Спільні репетиції, виступи й музичні пошуки допомагають героям навчитися працювати разом, знаходити порозуміння та приймати відмінності одне одного. Долаючи труднощі на шляху до мети, вони відкривають силу дружби, підтримки й віри у власні здібності, а творчість стає для них способом самовираження та взаєморозуміння.

Вдовиченко, Г. К. Ліга непарних шкарпеток / Г. К. Вдовиченко. – Харків : КСД, 2013. – 125 с., [12] с.

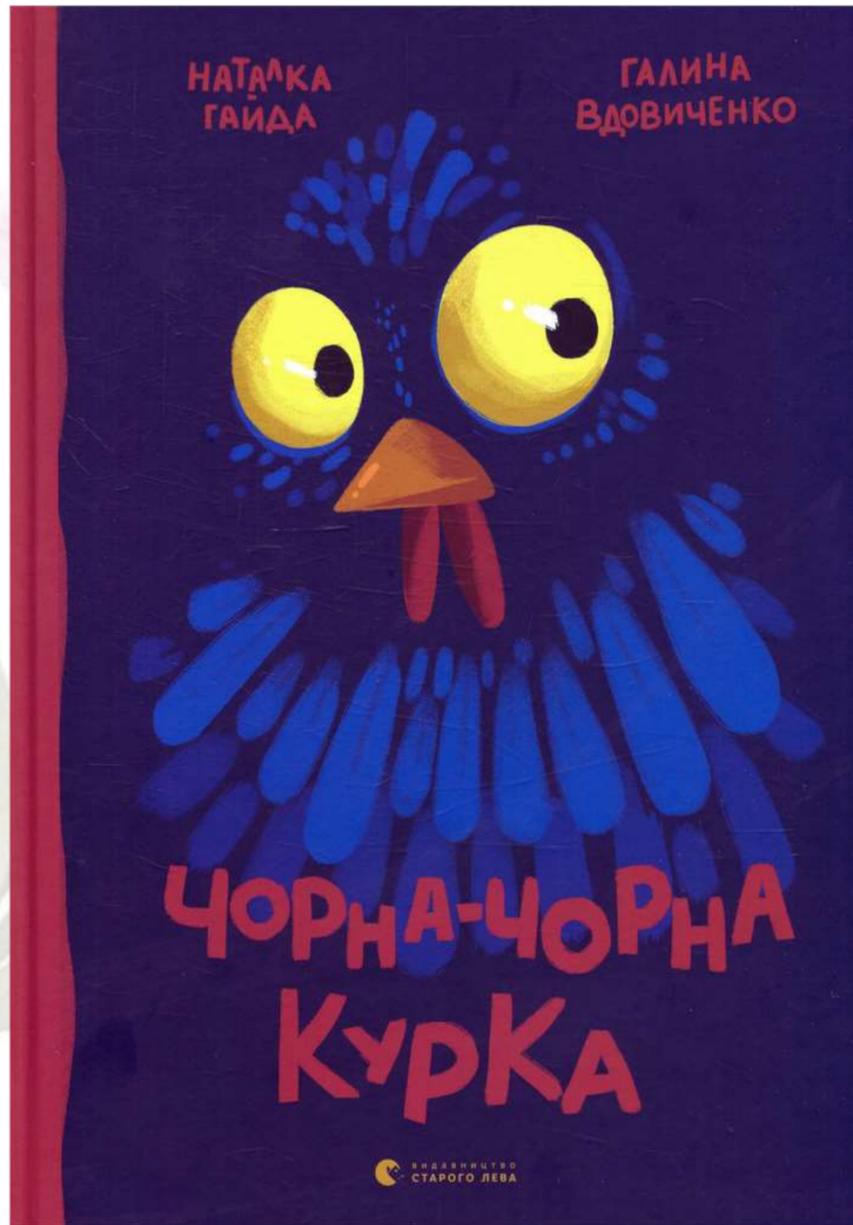

Події казкової історії відбуваються у звичайній квартирі, де в шухляді з одягом мешкають загублені шкарпетки, що залишилися без пари. Вважаючи себе непотрібними, вони об'єднуються у спільноту та створюють Лігу непарних шкарпеток.

Разом герої долають труднощі, допомагають одне одному, шукають зниклі речі й намагаються знайти своє місце у світі людей. Спільні пригоди змінюють їхнє уявлення про власну цінність і вчать відповідальності за друзів.

У творі порушено теми дружби, взаємодопомоги, прийняття відмінностей та відчуття потреби.

Вдовиченко, Г. К. Чорна-чорна курка : для мол. шк. віку / Г. К. Вдовиченко. – Львів : Вид-во Старого Лева, 2018. – 52 с.

Головною героїнею оповідання стає незвичайна чорна курка, яка зовсім не схожа на інших мешканців пташиного двору. Поки інші кури живуть звичними турботами – клюють зерно, сперечаються і насміхаються одна з одною, – вона мріє навчитися літати.

Над нею кепкують, не розуміють, намагаються переконати, що «кури не літають» і потрібно жити, як усі. Та героїня не відмовляється від задуманого: вигадує різні способи, тренується, експериментує і вперто шукає можливість піднятися у повітря. Її фантазія, винахідливість і наполегливість навіть змінюють ставлення інших мешканців двору.

Оповідання утверджує думку: справжні межі існують не в природі, а в людській (і «пташиній») недовірі до себе. Той, хто не зраджує власну мрію, зрештою знаходить спосіб здійснити її.

«Наскільки цікавою є книжка? Це можна дізнатися за одну хвилину. Достатньо погортати сторінки й прочитати хоча б кілька речень – і одразу стане зрозуміло, твоя вона чи ні. Захопить вона так, щоб нічого довкола не чути, чи ні... У дитинстві читала будь-де, навіть на уроках. Розгортала книжку на колінах під партою, сиділа тихо, рівно, тільки дивилася униз. Якщо траплялася цікава, така, що не відірватися, то поринала в неї з головою. Могла не почути свого імені, коли хтось кликав. І через це часом траплялися кумедні історії».

Галина Вдовиченко

Запрошуємо ознайомитися з представленими виданнями у
Миколаївській обласній універсальній науковій бібліотеці
(м. Миколаїв, вул. Маріупольська, 9)

